

Lovsångens lön

”Jag har förhärligat dig på jorden” Joh 17:4.

Det blir en stor tröst i dödens stund att minnas hur vi förhärligat Gud med våra liv. Detta var Kristi tröst i hans död: Joh 17:4 *”Jag har förhärligat dig på jorden.”* I dödens stund, kommer all jordisk trösta att försvinna: om du tänker på hur rik du varit, vilka nöjen du njutit av på jorden; så kommer det att vara så långt från en tröst för dig att det snarast kommer att upplevas som tortyr. Vad har du för nytta av egendom som förgår? Men att ha ett samvete som säger dig, att du har förhärligat Gud på jorden, vilken ljuvlig tröst och frid ska inte detta låta strömma in i din själ! hur kommer det inte att få dig längta efter hemfärden! Tjänaren som arbetat hela dagen i vingården längtar efter aftonen, när han ska få sin lön. Hur ska de som levt utan att ge Gud någon ära, ens tänka sig att kunna dö i tröst och frid? De kan inte förvänta sig en skörd då de inte sått någon säd. Hur kan de förvänta härlighet från Gud, som aldrig gav honom äran? Åh, i vilken fruktan ska de inte dö! Samvetets mask ska gnaga på deras själar innan jordens mask ger sig på deras kroppar.

Om vi förhärligar Gud ska han förhärliga oss för evigt. Genom att höja upp Guds ära, höjer vi vår egen: genom att förhärliga Gud, kommer vi slutligen att erfara den saliga glädjen i gemenskap med honom.

-Thomas Watson